

182.

308

ЗА БОГА.

Богъ е единъ, нъ въ три лица.

И тая кѫща и сѣка друга кѫща е направена; кога е тѣй и общата ни кѫща—земята е направена, *сътворена*. Тая земя е направиль Богъ. А кога-то Богъ е направиль земѣтѣ, то Онъ е бѣль, *съществувалъ* е, прѣди да направи земѣтѣ. Има врѣме, кога-то не е имало земѣтѣ; нъ не е имало врѣме, кога-то не е имало Бога. Богъ сѣкога е бѣль. Той нѣма начало, и за това Го наричаме *Безначаленъ*. Който нѣма начало, не ще има и конецъ. Слѣдователно Богъ е и *Бесконеченъ*. А кое-то нѣма ни начало, ни конецъ, то са казва *вѣчно*. Слѣдоват. Богъ е и *Вѣченъ*.

Ако Богъ е бѣль и тогава, кога-то не е имало ни земя, ни друго нѣкакво жилище, то Онъ нѣма нуждѣ отъ жилище. Намъ е потребно жилище-то, за да са скрываме отъ студия и лошъвото врѣме. Богъ не усѣща студъ и нѣма нуждѣ отъ жилище; слѣд. Той нѣма тѣло,